

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/907/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214221633
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214221633.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci navrhovateľky: K. N., bytom H. XX, N., zastúpená JUDr. Mariannou Zavackou, advokátkou, so sídlom Nádvorie Európy 32/3, Komárno, proti odporcovi: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 04. augusta 2015 č. k. 5C/231/2014-45, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Bratislava pod sp.zn. SR 05587/14 zo dňa 23. 10. 2014 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume 260,14 eura do troch dní po právoplatnosti rozsudku. V konaní sa navrhovateľka domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný z dôvodu porušenia jej platobnej disciplíny vo vzťahu s odporcom, s ktorým uzavrela zmluvu o úvere dňa 02. 04. 2012 č. 409100599, na základe ktorej jej odporca poskytol finančné prostriedky v sume 300 eur na dobu 12 mesiacov s tým, že mala celkovo zaplatiť sumu 588 eur. Spolu s úverovou zmluvou navrhovateľka podpísala i rozhodcovskú zmluvu, podľa ktorej akékoľvek spory medzi účastníkmi mali byť riešené stálym rozhodcovským súdom, výber ktorého spočíval na zmluvnej strane podávajúcej návrh, na výber boli dva rozhodcovské súdy. V dojednaniach tejto rozhodcovskej zmluvy je uvedené, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, dlžník nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy, pričom svojim podpisom potvrdil, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný a bol oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť do 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy. V rozhodcovskom konaní, ktoré inicioval odporca, bola navrhovateľke uložená povinnosť zaplatiť odporcovi 251 eur, úrok 81,03 eura, poplatok vo výške 195,84 eura, úrok vo výške 32% ročne zo sumy 251 eur od 22. 03. 2013 do zaplatenia a 8% úrok z omeškania zo sumy 446,84 eura od 28. 07. 2013 do zaplatenia. Súčasne jej bola uložená povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 312 eur, trovy mediačného konania v sume 166,15 eura, poplatok za upomienky 48 eur a trovy rozhodcovského konania v sume 313,26 eura, ktorú dlžnú sumu mala uhradiť v mesačných splátkach po 120 eur. Rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 05. 11. 2014 a dňa 02. 12. 2014 navrhovateľka podala návrh na zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku. Navrhovateľka sa v danom konaní domáha zrušenia tohto rozhodcovského rozsudku namietajúc rozhodcovskú zmluvu, ktorú považuje za neplatnú, neurčitú a neprijateľnú, pričom nekalosť tejto zmluvy vyplýva z toho, že bola vopred naformulovaná v štandardnej zmluve. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil

ustanoveniami § 3 ods. 1, § 39, § 51, § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. k/, ods. 5, § 53a ods. 1, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 4 ods. 2, ods. 3k § 8 ods. 1, § 17, § 35, § 40 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. j/, § 41 ods. 1 zákona číslo 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov konštatujú, že základné ustanovenia úverovej zmluvy boli vopred vytlačené, čo však nepovažoval za neprijateľné. Ďalej dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva bola dojednaná v súlade so zákonom, pričom dôvodom neplatnosti nebola ani skutočnosť, že odporca si vybral Rozhodcovský súd v Bratislave, avšak jednotlivé zmluvné dojednania boli v rozpore s dobrými mravmi. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) bola stanovená na 300,29%, čo je v rozpore s dobrými mravmi ale aj výškou dojednaných úrokov. Zmluvne boli dohodnuté úroky ročne vo výške 32%, administratívny poplatok v sume 192 eur, celková odplata za poskytnutý úver v sume 300 eur je vo výške 288 eur, t.j. navýšenie o 96%, čo je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi, keď priemerná výška úrokov pri spotrebiteľských úveroch v apríli 2012 (t.j. v čase uzavretia úverovej zmluvy), bola vo výške 12,89%. Rozhodcovský súd sa s výškou zmluvného úroku a ďalších poplatkov v kontexte spotrebiteľských právnych noriem, riadne nezaoberal. Dojednaný úrok, administratívny poplatok, ako i RPMN, sú podľa súdu prvého stupňa v neprijateľnej výške a sú minimálne v rozpore s citovanými právnymi normami. Pri danej výške odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver možno hovoriť o úžere, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, v dôsledku čoho boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) a úspešnej navrhovateľke priznal právo na náhradu trov konania v sume 260,14 eura.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním odporca. Namietal neúplne zistený skutkový stav veci, na základe čoho súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal nesprávnosť aplikácie ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka dôvodiac, že rozhodcovská zmluva, je nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania a nevyžaduje, aby spory boli riešené výlučne v rozhodcovskom konaní, pričom prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Zdôraznil, že platné a účinné ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských úverov, sú vo vzťahu k právnej úprave spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku nielen lex specialis, ale aj lex posterior, a teda jednoznačne majú prednosť pri aplikácii. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Českej republiky. Ďalej poukázal na skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá rozhodcovská zmluva a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej zmluvy o úvere. V danom prípade nedošlo k porušeniu ustanovenia § 17 zákona o rozhodcovskom konaní, a teda k porušeniu zásady rovnosti účastníkov, o čom svedčí aj odôvodnenie rozsudku rozhodcovského súdu. Poukázal, že konanie na rozhodcovskom súde je písomné, súd riadne doručil všetky písomnosti, spolu s výzvami na žalobnú odpoveď, na vyjadrenie sa k návrhu na začatie rozhodcovského konania. Záverom vytkol súd prvého stupňa rozhodnutie o náhrade trov konania, ktoré považuje za nesprávne, nakoľko podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Keďže proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie, vec nie je právoplatne skončená a konanie nemožno považovať za právoplatne ukončené a teda nika je vylúčený ani plný úspech odporcu vo veci samej. Z týchto dôvodov považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania za predčasné. Žiada, aby odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa (nesprávne uvedený rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš), zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľka v podanom písomnom vyjadrení žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 201, § 204 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky ustanovenia § 213 ods. 2 až ods. 7 (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 214 ods. 2 OSP), za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci, vyvodil z neho správny právny záver. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 OSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Odvolací súd v zmysle § 212 OSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmavacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 OSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o rozhodcovskom konaní“) účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d/ sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e/ účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené, f/ sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h/ sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14/ alebo i/ bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j/ pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

S účinnosťou od 01. 01. 2015 bol prijatý nový zákon č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v § 73 ods. 1, 3 (prechodné ustanovenia) stanovil, že ak nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Z uvedeného vyplýva, že konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku neskončené do 31. 12. 2014 sa nedokončia podľa zákona č. 244/2002 Z.z., ale sa dokončia podľa nového, špeciálneho zákona č. 335/2015Z.z. a iba rozhodcovskú zmluvu bude súd posudzovať podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, (zrušenie rozhodcovského rozsudku), účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

i/ stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

j/ rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,

l/ rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, ako mu to ukladá ust. § 157 ods. 2 OSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku.

Predmetom konania v danej veci je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava zo dňa 23. 10. 2014 č.k. SR 05587/14. Predmetným rozhodcovským rozsudkom bola navrhovateľka (v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaného) zaviazaná zaplatiť odporcovi (v rozhodcovskom konaní v postavení žalobcovi) istinu vo výške 251 eur, známy úrok vo výške 81,03 eura, poplatok vo výške 195,84 eura, úrok vo výške 32% ročne zo sumy 251 eur od 22. 03. 2013 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 446,84 eur od 28. 07. 2013 do zaplataenia, ďalej zmluvnú pokutu vo výške 312 eur, trovy mediačného konania vo výške 166,15 eura, poplatok za upomienky vo výške 48 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 313,26 eura, v mesačných splátkach vo výške 120 eur od stratou výhody splátok. Odporca, ako veriteľ uzavrel s navrhovateľkou, ako dlžníčkou zmluvu o úvere dňa 02. 04. 2012, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 300 eur, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 12 mesačných splátkach, navýšený o poplatok vo výške 288 eur, t.j. spolu 588 eur. V navrhovateľkou predloženej zmluve o úvere absentuje údaj o RPMN, ktorý je v zmluve o úvere, predloženej rozhodcovskému súdu odporcom, uvedený vo výške 300,29%. V ten istý deň uzavrel veriteľ s dlžníčkou i rozhodcovskú zmluvu. Súd prvého stupňa zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok nie z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ale podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. j/ zákona o rozhodcovskom konaní dôvodiac neprijateľnosťou dohodnutých zmluvných podmienok, najmä výšky RPMN (300,29%), ročných úrokov z úveru vo výške 32% a administratívneho poplatku 192 eur a teda celkovou výškou odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver (300 eur), ktorá predstavuje výšku 288 eur, čo predstavuje navýšenie o 96%. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvého stupňa v plnom rozsahu stotožnil zdôrazňujúc, že navýšenie odporcom poskytnutých finančných navrhovateľke o 96% za situácie, že v čase uzavretia úverovej zmluvy úroky pri spotrebiteľských úveroch, úroková sadzba predstavovala výšku 12,89%, je absolútne neprimerané, hraničiace s úzerou. Navyše za situácie, že rozhodcovský súd v napadnutom rozhodcovskom rozsudku síce uviedol ustanovenia právnych noriem o ochrane spotrebiteľa, avšak tieto pri rozhodovaní vôbec neaplikoval, nakoľko nešpecifikoval a nezdôvodnil priznanie jednak administratívneho poplatku vo výške 192 eur, pričom ani zo zmluvy o úvere a ani z tohto rozhodcovského rozsudku nevyplýva, za aké služby poskytnuté odporcom, bol tento administratívny poplatok priznaný, taktiež iba stroho skonštatoval, že ročný úrok vo výške 32% je vzhľadom na povahu a podmienky úverového vzťahu primeraný, výškou ročnej percentuálnej miery nákladov sa vôbec nezaoberal. Nevyporiadal sa so skutočnosťou, že v čase uzavretia úverovej zmluvy bola výška úrokov pri spotrebiteľských úveroch 12,89% ročne. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvého stupňa skonštatoval, že dojednaný úrok, administratívny poplatok, ako i ročná percentuálna

miera nákladov, ktorá bola stanovená vo výške 300,29% sú absolútne neprimerané, uzavreté v rozpore s dobrými mravmi, ktorá skutočnosť zakladá neprijateľnosť a teda aj neplatnosť týchto dojednaní. Vzhľadom k tomu, že rozhodcovský súd sa v napadnutom rozhodcovskom rozsudku týmito dojednaniami zmluvy o úvere vôbec nezaoberal, neposudzoval ich podľa platných noriem o ochrane spotrebiteľa, nedostatočne tým zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, navyše týmto rozhodcovským rozsudkom je zviazaný účastník spotrebiteľského vzťahu na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené a odporuje dobrým mravom. Odvolací súd preto podľa § 45 ods. 1 písm. i/, písm. j/, písm. l/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní skonštatoval, že zo strany rozhodcovského súdu došlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych noriem na ochranu spotrebiteľa, a preto návrh navrhovateľky na zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku bol podaný odôvodnene a napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Záverom odvolací súd iba poznamenáva, že samotný odvolateľ v podanom odvolaní odôvodňuje iba platnosť uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorú i súd prvého stupňa považoval za platne uzavretú a zaoberá sa platnosťou rozhodcovského konania. K dôvodom, pre ktoré súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok, t.j. k neaplikovaniu spotrebiteľských právnych noriem zo strany rozhodcovského súdu, ako aj k vysloveným neprimeraným dojednaniam (RPMN, výška úroku, výška odplaty, administratívny poplatok), ktorými sa rozhodcovský súd nezaoberal, sa vôbec nevyjadril a tieto skutočnosti vo svojom odvolaní nenamietal.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a dôvody, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny, podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, ods. 2 OSP v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 OSP a úspešnej navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.